

***Történelmi pillanatok a Magyar Írástanulmányi társaság életében...
Emléktábla állítás Románné Goldzieher Klára tiszteletére...***

Az utóbbi évek válságos időszakában gyakran feltettük a kérdést: „Mi lesz veled grafológia?” S mi lesz veled Magyar Írástanulmányi Társaság? Hiszen az OKJ-s képzési rendszerben működő szakiskolák is nehezen élik át a már évek óta tartó gazdasági válságot. Miben reménykedjen egy non profit szervezet, amelynek minimális tagdíj bevétele még válság nélkül sem elegendő a fennmaradáshoz? Támogatások nélkül pedig egyre életképtelenebbé válnak ma a non profit szervezetek. S hogy az egyre mélyebbre mutató válság alatt már ki támogat és kit, az manapság igencsak fogas kérdés... Azonban, amikor eszmeiséggé és elhivatottsággá emelkedik egy ügy, az valahol csodákat generálva túlnő az anyag természetének gyarlóságán. S a szellemi értékek megőrzésének, nemes céljainak távlatát megkétszerezi bennünk az erőt...

Talán valami ilyesféle volt az elszántságunkat serkentő ambíció is, amely a válságot legyőzve segítette egy olyan koronát feltenni a magyar grafológia értékeire, amelyhez hasonlóan ez idáig még nem jegyezett fel a hazai grafológus társadalom.

Így hát, épp a válság idején fordult elő, hogy szakmai értékeink megőrzésének jeléül, 2011-09-19-én, Budapesten a XIII. Kerület, Hegedűs Gyula u. 14. számú ház falán emléktáblát állítottunk fel nemzetközileg is elismert grafológusunk, Románné Goldzieher Klára tiszteletére. Kutatómunkája, és a világot bejárt könyvei által is elismert grafológusunknak, aki az ország legrégebbi non profit szervezetének, a Magyar Írástanulmányi Társaságnak, mintegy „80 évvel ezelőtt”, 1930-ban egyik alapító tagja, alelnöke volt.

Románné a háború után emigrálni kényszerült, s így könyvei többségében külföldön jelentek meg, de kutatómunkáinak eredményeit, könyveit, tanításait tovább őrizte a klasszikus magyar grafológia. S Ő az, aki Amerikában már az egyetemen tanította angol nyelven a magyar grafológiát.

Életútjának külföldi éveiről már a videó konferenciákon unokahúgától, Lucy Arnottól, megannyi különös és fontos részletet tudtunk meg munkásságából, írásairól és hétköznapjaiból. S megdöbbentő volt hallani arról, hogy a család, a 84 éves korában elhunyt Goldzieher Klára halálának körülményeiről vajmi keveset tudott. Csak annyit, hogy gyógykezelésre Bécsbe utazott, de a halála körülményeit nem ismerték, s nem volt számukra ismert az sem, hogy hol van eltemetve. Az idei Grafo-Gárdonyi Jubileumi Konferenciánkon, Urbán József Goldzieher Klára életéről, munkásságáról szóló előadásában olyan hiánypótló eseményeket tárt fel, amelyekben megdöbbentő új információkat hozott felszínre a kollégák számára. Ugyanis rendkívüli kutatásainak eredményeként ez évben megtalálta, és felkereste a Bécs melletti Bädenben Románné Goldzieher Klára sírját. S nagy volumenű kutató munkájának talán legnagyobb jutalma az volt, hogy ő állhatott a Bécs melletti Bädenben elsőként Románné sírja mellett. Nehéz szavakat találni azokra a pillanatokra, amilyen lélegzetelállító módon hatott Urbán József erről szóló előadása ez év augusztusában a konferenciánk résztvevőire.

Az emléktábla avatás előzményeihez ugyanis egy olyan kutatómunkára volt szükség, amely bővítette, mélyítette a klasszikus magyar grafológia által tanított ismereteink anyagát, amelynek részletes kidolgozását, folytatását még több rendezvényen is hallgathatják majd a MÍT tagok. Szólni kell itt még arról, hogy Dr. Ocskó Zoltán, a család megbízottja és közeli barátja ugyancsak sokat segített Goldzieher Klára családtagjaival elindult kapcsolataink ápolásában, így neki is köszönettel tartozunk.

Azonban a családdal való kapcsolattartás, és a lelki és szakmai felkészültség mellé meg kellett teremteni az *emléktábla avatásának anyagi feltételeit*. S ehhez is kaptunk támogatást, amint arról az előzőekben már tájékoztattuk a MÍT tagokat, ugyanis a Budapest XIII. Kerületének Polgármesteri Hivatala 100 000.-Ft.-al egészítette ki a Civil pályázatunkból erre a célra

tervezett összeget. S ezen túlmenően rendkívül sok segítséget kaptunk az Önkormányzattól az emléktábla avatás ünnepségének megrendezésében. Itt szeretnénk megköszönni *Radó Gábor* vezető-főtanácsosnak, hogy koordinálója- és egyben moderátora volt az emléktábla avatásunknak. S végül, de nem utolsó sorban, szeretnénk megköszönni *Holopé Schramek Kornélia Alpolgármester Asszonynak*, hogy megtisztelte koszorúzásával az emléktábla átadás ünnepségét, ahol mintegy 100 kolléga és más érdeklődő volt jelen.

S mindez azt jelzi számunkra, hogy a 80 évvel ezelőtt megalapított Magyar Írástanulmányi Társaság: Él, Van, és Működik...

Hiszen megannyi viszontagságos év után, sikereken és mélypontokon túljutva, de mindig *megújulva, viszi és őrzi a lángot....* Őrzi, kutatja, bővíti, és a MÍT-ből kinövő iskolák által tanítja hagyományos belföldi- és külföldi konferenciáin Románné Goldzieher Klárának és kortársainak, a grafológia híres klasszikusainak, a MÍT alapító tagjainak szellemi és szakmai értékeit, mint az ország legrégebb, *immár 80 éve fennálló, non profit szervezte...*

S mivel Goldzieher Klára könyvei, tanításai bejárták a világot, hisszük és tudjuk, hogy a magyar grafológia értékei túljutottak határainkon, átjutottak a kontinenseken. S az értékek eredményeként jó szívvel gondolunk vissza az utóbbi években *a MÍT által elindított olasz-magyar kapcsolatokra*, amelyekről az olasz kollégák oly nagy lelkesedéssel és elismeréssel vitték magukkal tapasztalataikat egy-egy közösen szervezett Pszicho-Pilis, vagy Nemzetközi Grafo- Gárdony Konferencia után.

Köztudott azonban, hogy voltak a múltban a jelenlegi gazdasági válságnál sokkal nehezebb időszakai is a Magyar Írástanulmányi Társaságnak. *Hiszen a háború utáni években a pszichológiával együtt a grafológiát is elnémitották az ötvenes évek elején*, s Goldzieher Klára és kortársai, *Balázs Dezső, Dr. Hajnal Richárd* által alapított MÍT nem tarthatna ott ahol ma tart, ha nem lettek volna, akik annakidején *a 80-as évek végén „alvó állapotából életre keltik”*.

Az 1988-ban újjá szerveződött Magyar Írástanulmányi Társaság megalapításával indult el egy olyan időszaka a magyar grafológiának, amely később a grafológia tanításainak OKJ megszervezésén keresztül váltotta valóra a világon elsőként *az állami elismertséget*. S ehhez, az iskolák által kidolgozott vizsgakövetelmények mellé szükség volt a Magyar Írástanulmányi Társaság Etikai Szabályzatára, amely ma is fontos részét képezi a grafológusok munkájának.

A MÍT újjáalapításának időszaka Dr. Agárdi Tamás nevéhez kötődik, aki hosszú évekig újjáalapító elnöke, befogadója, életben tartója volt ennek az országos non profit szervezetnek, úgy is mint az első OKJ képzőintézményének, a Grafológiai Intézetnek alapító igazgatója.

Hiszen az 1988-ban újjá alapított Magyar Írástanulmányi Társaság Agárdi Tamás 1985-ben megjelent „Grafológiáról mindenkinek” című nagysikerű könyvének népszerűsége után, több száz fős tagságával egy új korszak elindulását kezdhette, amelyből később, a Grafológia Intézet megszületése után, sorra nőttek ki a különböző képzőintézmények.

S valóra vált Goldzieher Klára álma. Taníthatóvá vált hazánkban a grafológia.

Azonban Goldzieher Klára ekkor (és ezt megelőzően) már amerikai egyetemeken tanította angolul a magyar grafológiát.

Szólnunk kellene még sok-sok lelkes, nagy tudású grafológus kollégáról, akik Románné kortársaiként, követikén a MÍT megújításában, megtartásában, fenntartásában részt vettek.

Most mégis *a sok közül a legidősebbet, a ma is köztünk lévő Gömöri Géza bátyánkat* említem meg, aki annakidején Amerikában még személyesen találkozott Románnéval, s aki részt vett a 80 –as évek végén a MÍT újjá alakításában, s jelenleg, még 90 évesen is, a MÍT Ügyvivő Testületének *aktív* tagja. Ő is rész vett ezen a különleges emléktábla avató ünnepségen, ami nem volt véletlen, hiszen titokban úgy időzítettük ezt az őszi emléktábla avatást, hogy a MÍT *köztünk lévő legidősebb tagját, Románné személyes ismerősét, akinek épp szeptember 19- én, az emléktábla avatás napján volt a 90. születés napja, nagy tapsal köszönthessük.*

S végül, de nem utolsó sorban, szeretnék köszönetet mondani *Dr. Agárdi Tamásnak, az 1988-ban újjáalakult MÍT első elnökének, a MÍT Tiszteletbeli Tagjának, a Grafológiai Intézet alapító igazgatójának, az Írásszakértői Kamara alelnökének*, hogy eljött erre az emléktábla avatásra, s ünneplő szavaival megerősített minket abban, hogy az eredmény, amelyet elértünk nem mindennapi. S bátorított, hogy legyen erőnk és hitünk tovább vinni ezt a nagyszerű ügyet. Megemlékező ünnepi beszéde után a XIII. Kerület Önkormányzata részéről Holopné Schramek Kornélia Alpolgármester Asszony koszorúzta meg az emléktáblát, majd Agárdi Tamás koszorúzása után a harmadik koszorút, a grafológusok és a jelenlegi MÍT Tagok nevében, az én tisztem lehetett elhelyezni.

Köszönöm a család barátjának *Dr. Ocskó Zoltánnak*, hogy segítette a MÍT első emléktáblájának elkészítését, megszervezését, és az ünnepségen felolvasta Románé unokatestvérének, *a 99 éves Lucy Arnotynak levelét*, akivel már videó konferenciáinkon keresztül több alkalommal megismerkedhettek a grafológus kollégák.

A Goldzieher család szerte a világban odafigyelt erre a nem mindennapi eseményre. S bár Goldzieher Vilmos unokái ez úttal eljönni nem tudtak az emléktábla avatásra, de *megérkezett hozzám Michele Goldzieher Shedlin kézzel írt köszönő levele*, amely mellé egy kori sajátosságokat tükröző, *igen értékes fénykép volt csatolva*, rendkívül gondos csomagolásban. A különleges kivitelezésű fotón két kisgyerek, az 5 vagy 6 éves korú kislány, Godzieher Klára és fivére Miksa látható, ugyancsak a korra jellemző rendkívül választékos öltözékben.

S a képen *sugárzó tekintettel „gyermeki éveiken túlmutató öntudattal”* néznek a jövő felé.

Az ünnepség után, még néhányan elmentük az „írás tudok” számára nevében is oly stílusos „Firkász Étterembe”, ahol a közeli tisztújító közgyűlésünkről, s későbbi terveinkről beszélgettünk... Másnap, véletlen vagy nem, ki tudja, de épp az emléktábla felé jártam... S párás lett a tekintetem... Ugyanis a Hegedűs Gyula utcában, a szemközti járdán, a 14-es szám faláról felém integettek a Magyar Írástanulmányi Társaság *első emléktáblájának* nemzeti színű szalagjai...

Pálmai Anna a MÍT elnöke